

De Kerst boodschap.

Je kwam iets later dan gebruikelijk. “Kerst boodschappen”, zo verontschuldigde je je. Vanavond heb je vrienden over, ieder jaar viereen jullie kerst avond samen en steeds bij iemand anders thuis. En nu ben jij aan de beurt. Veel werk vandaag. Je vertelt wie er vanavond bij zijn. Je goede vrienden en vriendinnen ken ik. Van de anderen heb ik de meesten wel ontmoet op feestjes bij je thuis.

Wanneer je je geïnstalleerd hebt aan de keukentafel en de eerste hap duivenkater genomen hebt, kijk je geroerd naar onze kerstboom. En dan met name naar het engeltje dat jij vroeger als kind in onze boom mocht ophangen. Meer dan 25 jaar oud is het. Je mist het engelenhaar dat je er vroeger om heen drapeerde, en je attendeert me daarop.

Zo fijn om die weer te zien en te denken aan al die kerstfeesten van vroeger.

Wat betekent het kerstfeest voor je, vraag ik.

Het is het feest waar we het warme “thuis zijn idee” voelen, het goed hebben samen, ons openen voor mensen die alleen zijn, bescherming voelen in het samen zijn.

Wat zeg je dat mooi!

Dan kijken we naar de opstelling van de kerststal, ook al zo’n nostalgische kerst object. De kribbe met het kerstkindje in het midden.

En het kerstkind, vraag ik, welke rol speelt hij?

Ik vind dat lastig, zeg je. Het verhaal over de maagd Maria die zwanger wordt. Dat God in de gedaante van een kind komt, om ons te redden. Het klinkt als een mythe. Kan een maagd zwanger worden van God? Als ik dat zeg tegen mijn vrienden, dan ben ik ze kwijt. Dan wordt geloof iets dat je volhoudt ondanks je verstand.

Ik kijk je aan en spreek langzaam de woorden die je inmiddels zo goed kent: De Bijbel is niet primair geschreven als geschiedenisboek. De Bijbelse verhalen zijn er om iets bij je aan te richten, in je diepste hart, je ziel. Je te bemoedigen, je genezing te schenken, je moed te geven, je aan te sporen, je tot inzicht en inkeer te laten komen. De verhalen spelen zich af in het landschap van je diepste hart. En dan gaat het erom dieper te gaan, onder de verhaallijn door, tot de verscholen dimensie van de geestelijke betekenis van het verhaal door te dringen.

Wat zou de geestelijk betekenis zijn van de maagd, vraag ik je?

Je denkt hard op: *een vrouw die jong is en zich nog niet gegeven heeft aan een man?* Dat is wereldse betekenis. Ga door.

Die nog niet volwassen is.

Ok, ga nog eens verder, stel dat het gaat over een mens, niet noodzakelijkerwijs een vrouw.

Mm, een mens die nog niet volwassen is en zich niet gegeven heeft.

Je valt stil, je weet het even niet en je kijkt me vragend aan.

Jij en je vrienden , antwoord ik. En val ook even stil.

Je kijkt omhoog naar het plafond en dan weer terug. *Mijn vrienden en ik?*

Mensen die nog geen vrucht gedragen hebben.

Die nog niet geworden zijn zoals ze bedoeld zijn. Die nog in hun schulp zitten.

Nog een leven voor zich hebben.

Ik merk dat dit een grote stap is voor waar je nu nog bent .

Ik schakel door: en daar wordt Jezus in geboren.

De stal staat voor "jouw diepste hart".

Weet je nog, je diepste hart?

Ik voel dat je energie omhoog gaat. *Ja, de wetenschap dat ik een diepste hart heb heeft me echt geholpen. Maar wat bedoel je als je zegt dat Jezus in mijn diepste hart geboren wordt?*

Waar denk je aan bij "geboorte", in geestelijke termen?

Mm, zoals een idee geboren wordt?

Ja, zo zou je het kunnen zeggen. En waar komt een nieuw idee vandaan?

Uit onze verbeeldingskracht?

En waar komt die vandaan?

We zijn gemaakt met verbeeldingskracht.

Ok, en denk dat je dingen kunt verbeelden die je nog nooit eerder gezien hebt?

Nu val je stil. Je bedoelt dat echt nieuwe dingen niet vanuit de aardse realiteit komen?

Een mysterie, niet waar?

Wanneer je je bewust geworden bent van Jezus' aanwezigheid in je diepste hart, dan gebeurt er iets met je. Alles wordt nieuw.

Geboren in je diepste hart betekent: levende realiteit worden in je diepste hart. Hij wordt opeens iemand met wie je kunt spreken in je diepste hart. Veel mensen zijn daarover verward. Het is vanzelfsprekend dat Jezus niet als mens binnen in een

ander mens leeft. Als mens is Hij 2000 jaar geleden gestorven. Het gaat om Zijn geestelijke aanwezigheid. Zijn geest zal zich niet mengen in je identiteit en vrijheid of hem bezitten. Zie Hem als vriend die naast je zit, die met je meegaat, altijd aan je zijde. Het is als een levensadem, de innerlijke Jezus geeft iets van zijn leven aan ons door, zijn scheppende en levengevende energie en liefde waardoor je heel wordt van binnen en geheel vrij.

Er komt een glimlach op je gezicht. *Zo kan ik het kerstfeest ook uitleggen aan mijn vrienden! Waarom wist ik dit niet?*

Je weet het nu.

Ik maak nog een koffietje voor je.

Kan ik tot mijn bestemming komen zonder dat Jezus in mij geboren wordt?

Ik zucht, dat is een oude en dogmatische discussie waar veel bloed over gevloeid is in de geschiedenis. Mag ik het omkeren: kun je je voorstellen dat je tot bestemming komt doordat Jezus in je geboren is. Dat er nieuwe wegen voor je gebaad worden in je eigen hart, dat je verbonden weet met de mensen om je heen, met God.

De Bijbel spreekt over het verlangen naar de Messias, de Verlosser. Iemand die eindelijk oplost waar de mensheid al zo lang en zo wanhopig mee torst. Het bijzondere is dat er in het Oude Testament meer dan 30 keer verwijzingen staan naar de komst van een Verlosser en op sommige plaatsen voel je het diepe verlangen van mensen naar een nieuwe wereld, een uitweg uit de moeilijkheden, die ze op eigen kracht niet kunnen vinden.

Ken je dat verlangen? Ken je dat gevoel van niet los kunnen komen, niet durven, de druk op je hart, het gevoel dat er nog meer is?

Je ogen worden vochtig. *Dat ik er alleen niet uit kom.*

En dus wat vieren we met kerst?

Hernieuwde hoop in mijn diepste hart, een nieuw begin!.